

Hooggeachte vergadering,
Mevrouw de Voorzitter van de Jonge Balie,
Meneer de Openingsredenaar,
Beste genodigden in al uw hoedanigheden, functies en titels,
Beste vrienden,

Zoals de traditie het voorschrijft, verwacht men van de Stafhouder dat hij of zij een repliek formuleert op het thema van de openingsredenaar.

Dit jaar kwamen op de voorbije openingsconferenties reeds een aantal uiteenlopende thema's aan bod, o.m. de verhouding tussen advocatuur & magistratuur, SMS (sneller, menselijker en straffer – het beleidsplan van onze minister van Justitie), de vervrouwelijking van de advocatuur, advocaat : titel of keurmerk, en laatst nog een aantal bedenkingen & memoires geformuleerd door meester Serge VAN EEGHEM over ons beroep.

Dit waren stuk voor stuk zeer interessante onderwerpen, bevlogen redenaars en nog eloquentere collega stafhouders. De lat en de verwachtingen voor onze balie Oudenaarde lagen dan ook bijzonder hoog.

Ik was dan ook zeer verheugd toen ik van onze Voorzitster van de Jonge Balie mocht vernemen dat niemand minder dan u, meneer Alain Remue, had toegezegd om langs te komen in Oudenaarde (uiteindelijk Kluisbergen) om de werking van de Cel Vermiste Personen toe te lichten.

Iedereen aan wie de identiteit van onze spreker werd onthuld, was het er roerend over eens : u bent een fantastische redenaar, die uw publiek weet te boeien van het begin tot het einde. Een begenadigd spreker die op een vlotte manier zijn verhaal brengt... En met Oost-Vlaamse roots op de koop toe ! U bent vandaag duidelijk 'de juiste man op de juiste plaats'.

U heeft deze lofbetuigingen vandaag overigens alle eer aangedaan, meneer de Openingsredenaar. Het was een plezier om naar uw rede te mogen luisteren.

Sommige van mijn collega stafhouders mochten de tekst van de redenaar al weken voordien ontvangen.

Ik verbleekte dan ook toen de Voorzitster van de Jonge Balie mij te kennen gaf dat de tekst van uw rede 'vermist' bleek te zijn. En overigens tot op vandaag nog niet werd terug gevonden.

U zou de rede houden vanuit uw buikgevoel.

Dit maakte het er voor mij zeker niet eenvoudiger op.

Niet alleen had mijn Conferentie van de Jonge Balie gezorgd voor een gastspreker met een groot charisma.

Ik moet eerlijk bekennen ... geen enkele basistekst mogen ontvangen, brengt toch best wat extra stress met zich mee bij de voorbereiding van een repliek.

U zal het mij niet kwalijk willen nemen, mijnheer Remue en zeer geachte vergadering, dat ik mij in deze omstandigheden de vrijheid van dit podium volledig toe-eigen; de vrijheid van het woord, of in dit geval de vrijheid van mijn repliek, is dan ook deels gebaseerd op hetgeen ik via diverse kanalen kon terugvinden over het thema 'de werking van de Cel Vermiste Personen'.

Want de dag van vandaag zijn er voldoende manieren om informatie te achterhalen over de werking van uw cel, meneer Remue. Wikipedia, uw boek 'zeg nooit nooit' uitgebracht naar aanleiding van 15 jaar werking cel vermiste personen en tenslotte de vierdelige documentaire van één journaliste Fatma Taspinar.

Vorig weekend stond voor mij dan ook volledig in het teken van u, meneer Remue. De spannende thriller op mijn nachtkastje (DNA – Yrsa Sigurdardottir) maakte plaats voor uw boek 'Zeg nooit, nooit'. Mijn wandeling aan zee moest wijken voor het bekijken van de documentaire en het weekend werd volledig gewijd aan de redactie van deze repliek.

De Cel Vermiste Personen werd op 4 september 1995 opgericht onder grote politieke druk, en dit naar aanleiding van een aantal onrustwekkende verdwijningen van jonge meisjes die het hele land in de ban hielden. Eigenlijk moet ik zeggen 'de Nationale Cel Verdwijningen', want de benaming Cel Vermiste Personen is pas vanaf 2001 in het leven geroepen.

De toenmalige minister van Justitie, dhr. Stefaan Declercq die trouwens ooit zelf openingsredenaar was aan deze balie, heeft daartoe opdracht gegeven in de zomer van 1995 en na amper enkele weken stond u als jonge rijkswachter-rechercheur aan het hoofd van deze nieuwe Cel.

Ongetwijfeld een uitdaging van groot formaat. Niet in het minst omdat u hierdoor de kans kreeg om een opleiding van drie maanden te volgen bij de FBI Academy te Quantico : hét mekka van de toppers van de politie.

Niemand twijfelt aan het nut en het voordeel dat de oprichting van deze Cel Vermiste Personen met zich meebracht, nl : de centralisatie van alle belangrijke gegevens op één enkele plaats, een betere coördinatie van het opsporingsbeleid, en het creëren van een andere zienswijze / als het ware de totstandkoming van een heus bewustzijn voor de problematiek van vermiste personen.

Dit wil uiteraard niet zeggen dat er voorheen niet werd gezocht naar vermiste personen .. alleen gebeurde dit op een versnipperde manier, waardoor soms belangrijke tijd en zeker nuttige informatie verloren ging.

De oprichting van de Cel Vermiste Personen bracht dus uniformisering, een bundeling van alle expertise en alle nuttige informatie op één plaats en bij één organisatie. Kortom, de komst van uw team heeft voor een adequaat opsporingsbeleid gezorgd.

Meer nog, de Cel Vermiste Personen en de werkwijze van één aparte cel binnen de politiediensten die zich exclusief bezig houdt met vermiste personen is lange tijd uniek geweest. Geen land ter wereld treedt bij verdwijningen dermate snel, alert en doortastend op als België met uw team, mijnheer Remue. U bent een wereldwijd voorbeeld voor het opsporingsbeleid voor vermiste personen.

We kunnen dit alleen toejuichen.

Ook het Vlaamse Balielandschap heeft de voorbije jaren enkele belangrijke wijzigingen gekend.

De fusie tot één grote balie in de provincies Limburg, Antwerpen en West-Vlaanderen heeft ongetwijfeld ook de uniformisering en een performant beleid als doel gehad.

Onze provincie Oost-Vlaanderen is tot heden de uitzondering gebleven. Wij kennen in onze provincie nog drie afzonderlijke en zelfstandige balies : balie Oudenaarde, balie Dendermonde en balie Gent.

Toegegeven, de roep om een fusie tot stand te brengen van één balie Oost-Vlaanderen klinkt vandaag opnieuw luid en duidelijk.

Balie Oudenaarde is vanzelfsprekend bereid tot een verregaande samenwerking op diverse vlakken.

De meerwaarde van een op elkaar afgestemd tuchtbeleid, werking BJB en administratieve opvolging kan hierbij centraal staan.

De vraag is evenwel of deze doelstelling enkel kan bewerkstelligd worden door een heus huwelijk met een wettelijk stelsel van gemeenschap van goederen.

Met een samenwerking kan al heel wat verwezenlijkt worden.

Bij elkaar komen is een begin, confraters. Bij elkaar blijven zeker een vooruitgang... maar met elkaar goed samenwerken brengt succes !

Dat een doorgedreven samenwerking tot betere resultaten kan leiden, blijkt overigens ook uit de internationale samenwerking van de Cel Vermiste Personen, uw team mijnheer Remue, met de andere landen rond de Noordzee. Ik denk hierbij aan de Missing Persons Noordzee. Of aan de samenwerking met andere landen via verschillende verbindingsofficieren.

Samenwerken loont.

Een gecentraliseerde dienst zoals uw team, mijnheer de Openingsredenaar, verkrijgt ook meer tijd en middelen.

U kunt ongetwijfeld op meer technische middelen rekenen dan de lokale politiediensten.

Er wordt plots ook meer aandacht besteed aan de vorming van uw mensen.

Zelfs de vorming van magistraten wordt hierop afgestemd.

Immers, op initiatief van de Hoge Raad voor Justitie krijgen magistraten elk jaar vorming... Vorming waardoor een betere beoordeling van het onrustwekkend karakter van een verdwijning mogelijk wordt gemaakt .. Vorming waardoor de magistraat in kwestie onmiddellijk de juiste reflex krijgt aangeleerd waardoor uw team tijdens de eerste belangrijke uren haar taken ten volle kan opnemen.

U hoort het, beste vergadering, balie Oudenaarde is zeker niet blind voor de voordelen die bepaalde samenwerkingsvormen bieden, en de eventuele efficiëntie die gepaard kan gaan met een zekere schaalvergroting.

Ik zou zelfs durven spreken over een gezond optimisme aan onze balie over de mogelijkheden van samenwerking. Een samenwerking die uiteraard een meerwaarde voor onze Oudenaardse advocaten moet vormen.

Balie Oudenaarde draagt de democratische principes hoog in het vaandel.

Alle leden van onze balie hebben zeggenschap over dergelijke belangrijke beslissing aangezien deze alleen door de algemene vergadering van onze balie kan worden goedgekeurd.

Balie Oudenaarde is zich er terdege van bewust dat haar consequente houding in deze aangelegenheid niet steeds wordt geapprecieerd en aanleiding heeft gegeven (en nog steeds geeft) tot de nodige kritiek.

Als Stafhouder van de kleinste maar gezelligste balie van Vlaanderen, vind ik het belangrijk om voldoende draagvlak te vinden bij 'mijn' advocaten en de standpunten van balie Oudenaarde hieromtrent te verdedigen.

Een leider staat nu eenmaal soms in het oog van de storm..

Mijnheer de Openingsredenaar, u zal dit gevoel ongetwijfeld herkennen.

Binnen het jaar na het ontstaan van de Cel Vermiste Personen, heeft u – samen met uw teamgenoten waaronder de heer Guido Van Rillaer – de zaak Dutroux opgelost. Dé zaak van de Belgische seriemoordenaar, pedofiel, ontvoerder, misbruiker en verkrachter.

Het was Guido die, op basis van de gedeeltelijke nummerplaaatherkenning van de witte bestelwagen in Bertrix, de naam van Marc DUTROUX uit een lijst van 77 voertuigen heeft gehaald.

Het was dankzij de Cel Vermiste Personen dat de juiste link werd gelegd.

Het was dus ook dankzij de Cel Vermiste Personen dat op 15 augustus 1996 Sabine Dardenne (dochter van een collega-rijkswachter) en Laetitia Delhez levend konden gered worden uit de gruwelkelder van Marc DUTROUX.

Ondanks dit prachtige speurwerk, kreeg de Cel Vermiste Personen in de weken en maanden die daarop volgden, bakken kritiek over zich heen.

De Belgische bevolking was de mening toegedaan dat veel had kunnen vermeden worden indien justitie, politie en rijkswacht hun werk naar behoren had gedaan.

Marc DUTROUX, bij wie eerder een huiszoeking had plaatsgevonden en waarbij de nochtans aanwezige Julie en Mélissa niet werden aangetroffen, had eerder kunnen gestopt worden.

Een populistische gedachte. Een emotionele, misschien zelfs kortzichtige, maar zeker ook begrijpelijke gedachte. Maar ongetwijfeld, een kaakslag

voor de speurders en de werking van uw Cel van Vermiste Personen, meneer Remue.

Gelukkig heeft de naar aanleiding van de witte mars opgerichte onderzoekscommissie Dutroux duidelijk gemaakt dat aan u en uw collega's niets kon verweten worden in deze zaak.

Ik onthoud hier dan ook graag dat iedere storm, hoe zwaar ook, na verloop van tijd gaat luwen.

Meer nog, U, mijnheer Remue, werd kort na uw aanstelling als teamchef Cel Vermiste Personen lid van de interpolwerkgroep 'Crimes Against Children'.

Uw kwaliteiten en die van uw team bleven bijgevolg internationaal niet onopgemerkt en u werd zelfs tot voorzitter verkozen.

Na de kritiek kwam dus -gelukkig en zeker terecht- de erkenning.

Meneer de Openingsredenaar, u en uw team leveren bewonderenswaardig werk : niet alleen bij het opsporen van vermiste personen gelinkt aan sensationele zaken die uitgebreid de media halen, maar eveneens in diverse andere dossiers die minder vaak in het nieuws komen maar daarom niet minder belangrijk zijn.

Ik denk hierbij onder meer aan het opsporen van dementerende bejaarden.

Ik citeer hierbij graag één van uw medewerkers Katty Doms uit uw boek 'Zeg nooit nooit' : "dementerenden zijn tenslotte ook een soort van kinderen. Je moet er dus op letten!"

Tijd is cruciaal als je een leven wil redden. Zo valt er geen tijd te verspillen bij de zoektocht naar een dementerende bejaarde op dwaaltocht. Uw team beschikt bij dergelijke opdrachten over helikopterbijstand in de lucht en speurhondenbegeleiding op de begane grond. Dit kwam recent nog in het nieuws naar aanleiding van de zoektocht naar een 79-jarige vrouw die dinsdagavond vermist geraakte in Brugge. Ze werd gelukkig bijna vijf uur later terug gevonden tussen de struiken dankzij de helikopter die met infrarood en warmtecamera's kon zoeken.

U pleit in uw boek ook voor een lokalisatiesysteem voor ouderen om hen, in gevallen van nood, vlugger te kunnen traceren. Misschien een te duur systeem. Of een systeem dat niet te rijmen valt met de GDPR-richtlijnen.

Dergelijk systeem zou evenwel een groot deel van uw dossiers vermijden, of minstens veel eenvoudiger maken.

Een andere belangrijke taak van uw cel is o.m. het zoeken naar slachtoffers bij natuurrampen, zoals de wateroverstromingen van afgelopen zomer in de Ardennen, waar uw team het hoofd heeft geboden aan een helse speurtocht over een immens uitgestrekt gebied.

Water is en blijft een belangrijke vijand van de Cel Vermiste Personen.

Zo verwees u in de één-documentaire naar aanleiding van het 25-jarig bestaan van de Cel Vermiste Personen naar de 27 onrustwekkende verdwijningen van jongens (en geen meisjes) in de periode van 2010-2020.

Deze verdwijningen waren één voor één gelinkt aan een combinatie van uitgaan, overmatig alcoholgebruik en/of andere middelen, en de confrontatie met water.

Deze 27 dossiers zijn allemaal slecht afgelopen. Als fiere moeder van twee flinke tienerzonen, die straks naar een scoutsuif vertrekken, geeft dit stof tot nadenken.

Ik heb evenwel uw gouden raad in uw boek goed onthouden : overbeschermend optreden als ouder biedt geen soelaas. Kinderen moeten zo normaal mogelijk kunnen opgroeien, zonder al te veel angsten.

Waakzaamheid blijft misschien wel geboden en goede afspraken / uw kinderen kritisch leren omgaan met bijvoorbeeld het internet.. blijft de beste oplossing.

Maar ik zal straks toch iets geruster zijn nu ik na het lezen van uw boek weet, mijnheer Remue, dat er gelukkig veel meer goede mensen rondlopen dan slechte.

Iedereen hier aanwezig, zal het ongetwijfeld met mij eens zijn : je wenst geen enkele ouder een bezoek en samenwerking met uw Cel Vermiste Personen toe.

De quote op uw boek 'Zeg nooit nooit' is mij bijgebleven : *'er is één ding erger dan de dood van een kind. Dat is het niet weten. Het is nog beter dat je kan rouwen, dan dat je niet weet wat er met je kind gebeurd is. Het niet weten is een echte gruwel'*.

Slecht nieuws is ongetwijfeld beter dan geen nieuws, zoals helaas het geval is voor de ouders van Liam VANDEN BRANDE.

De onrustwekkende verdwijning van de 2 jarige jongen aan het Zennegat te Mechelen op 3 mei 1996 dewelke u tot op heden, ondanks alle inspanningen, niet heeft kunnen oplossen.

Het symbooldossier van uw carrière, zoals u het zelf noemt, van het jongste kind sinds de oprichting van de Cel Vermiste Personen dat u niet hebt kunnen terugvinden.

Alle tips werden gecheckt. Zelfs die van helderzienden. De zogeheten 'visionaire informatie' die uw Cel eveneens mocht ontvangen.

Wij, advocaten, kunnen als geen andere beroepsgroep begrijpen dat sommige dossiers meer emotioneel geladen zijn en meer bij blijven dan andere.

Het dossier van de 29 jarige Aurore Ruyffelaere (slachtoffer van roofmoord op de Gentse Feesten), de gruwelijke dood van Annick Van Uytsel en het slachtoffer van het zedendelict Julie Van Espen.. het blijven krassen op uw ziel, zoals u het lyrisch heeft verwoord in één van uw interviews.

Naar aanleiding van het overlijden van Julie VAN ESPEN voelde Justitie dat de publieke opinie zich opnieuw tegen hen keerde.

De huidige minister van justitie heeft in zijn beleidsplan, samen met zijn team justitie, dan ook extra aandacht besteed aan o.m. de daadwerkelijke uitvoering van alle straffen, in het bijzonder ingeval van zedendelicten.

Voor mij is het alvast duidelijk : zowel U als politiedienst – Cel Vermiste Personen, als wij- advocaten, en zelfs de aanwezige magistraten -- kortom, alle actoren van justitie -- moeten er blijven voor gaan.

En een beetje een olifantenvel kweken...

Een sterke persoonlijkheid en wat humor helpen ongetwijfeld om het emotioneel slopend werk op evenwichtige wijze te blijven combineren met de mentale gezondheid.

Ik wil mijn repliek beëindigen met een positieve noot over de werking van de Cel Vermiste Personen.

Maar liefst 88% van de binnengekomen dossiers kennen een goede afloop.

Ik kan u en uw team, meneer Remue, daarvoor alleen maar feliciteren.

Dit goede resultaat is een weerspiegeling van de gedrevenheid van uw team. Mensen die zich dag en nacht inzetten voor het weervinden van vermiste personen. Mensen die zich onbaatzuchtig en soms met gevaar voor eigen leven blijvend inzetten voor hun medemens.

Uw team Cel Vermiste Personen heeft in 2011 dan ook één van hun gewaardeerde collega duikers verloren bij een zoektocht naar twee vermiste kleine meisjes in Luik. Een zwaar verlies voor u en uw team.

Desondanks blijft de Cel Vermiste Personen zeer goed functioneren.

Uit recente cijfers blijkt dat sinds de oprichting van uw team een kleine 29.000 dossiers behandeld werden, waarvan er op heden nog een 776 zouden openstaan.

Dit zijn 776 families die nog wachten op een antwoord.

Een cijfer dat de Cel Vermiste Personen absoluut naar beneden wil krijgen op alle mogelijke manieren, o.m. met de nieuwe techniek door foto's van gevonden lichaamsdelen te verspreiden in een poging deze te identificeren aan de hand van bijzonderheden, zoals tatoeage en moedervlekken.

Ik wens u, uw teamgenoten, en in het bijzonder alle familieleden van de vermiste personen die op antwoorden zitten te wachten, alle succes toe.

Meneer Alain REMUE, ik wil u graag bedanken voor uw bevlogen uiteenzetting en de tijd die u vandaag voor ons hebt vrijgemaakt.

Dat de vervrouwelijking van de advocatuur een feit is, blijkt uit de samenstelling van het podium van vandaag.

Als u mij toestaat, mijnheer Remue, zult u het ongetwijfeld met mij eens zijn dat u vandaag geflankeerd werd door twee bevallige dames.

Dit geeft de verhouding weer volgens de statistieken opgenomen in de advocatenbarometer: liefst 2/3 van de advocaten die starten aan de Vlaamse Balies zijn vrouwelijk.

Ik herinner mij nog goed dat ik in mijn eerste jaar als Voorzitter van de Conferentie Jonge Balie Oudenaarde in 2002 de enige vrouw was, omringd door 10 mannelijke bestuursleden.

Vandaag de dag is het anders.

Als soroptimist en lid van club Soroptimist Zottegem Zuid-Oost-Vlaanderen die opkomt voor de rechten van vrouwen en jonge meisjes, kan ik dergelijke evolutie enkel toejuichen.

De tijd dat vrouwen de toegang tot de balie werd ontzegd omdat een (mannelijke) rechter argumenteerde dat 'de natuur en de sociale rol van de vrouw het onmogelijk maakten om haar beroep uit te oefenen' ligt gelukkig bijna 100 jaar achter ons.

Pas in 1922 werden vrouwen toegelaten tot het beroep van advocaat in België, met dank aan sterke voorvechters voor vrouwenrechten, zoals Marie Popelin of Virginia Woolf en haar inspirerende tekst over 'the daughters of educated men'.

De idee dat amper 100 jaar geleden gehuwde vrouwen geen advocaat konden zijn omdat ze rechtsonbekwaam zouden zijn of niet geschikt voor het beroep omdat het huishouden en het moederschap al hun aandacht opeiste, maakt het voor mij vandaag - nu ik u allen als vrouwelijke stafhouder van een balie kan toespreken - extra speciaal.

Ik sta hier vandaag dan ook als een trotse stafhouder; wie mij kent, weet dat ik van meet af aan de ambitie had om ooit stafhouder te worden van balie Oudenaarde.

Ik werd dan ook geïnspireerd door mijn patron, wijlen mr. Edwin DE MAESSCHALCK, die in de periode van 2002-2004 eveneens stafhouder was van balie Oudenaarde. Mijn groot voorbeeld, hij zou ongetwijfeld met gepaste trots aanwezig geweest zijn mocht hij ons niet veel te vroeg in 2016 zijn ontvallen.

Volgens een onderzoek van Olga Missioura, een communicatiespecialiste van de Universiteit Tilburg, komt een vrouwelijke advocate na 700 woorden tot de kern van de zaak, haar mannelijke confraters hebben er zowat 2500 voor nodig, hoog tijd dus om af te ronden.

Vooraleer ik het woord tot u richt, mevrouw de Voorzitter van de Conferentie van de Jonge Balie Oudenaarde, wil ik even stil staan bij de twee confraters die het afgelopen jaar overleden zijn.

Mr. Gerard DE LANGE, Oud-stafhouder en een alom gerespecteerd boegbeeld van onze Oudenaardse balie is overleden op 28.05.2021. Hij startte zijn stage op 02.12.1968 aan de balie Brussel om op 3.12.1970 de

overstap te maken naar de balie Oudenaarde. Op 5.01.1972 werd Gerard ingeschreven op het tableau waar hij onafgebroken tot aan zijn overlijden ingeschreven bleef. Mr. De Lange was mede-oprichter van de Conferentie van de Jonge Balie Oudenaarde in 1977 en tevens de eerste voorzitter van deze conferentie tot 1980. Mr. De Lange was stafhouder van 19.09.1996 tot en met 31.08.1998 en daarnaast jaren een gewaardeerd lid van de Raad waar hij tal van functies heeft waargenomen. Gerard omschreef het in het boekje 80 jaar balie als volgt: **“Ondanks het vele werk blijft het een belevenis om lid te zijn van de Raad. Het is een “must” om er ooit eens deel van uit te maken.”**

Op 9 juli 2021 is confrater Paul DE BROUWER gestorven. Hij begon aan de balie op 6.10.1982 en werd opgenomen op het tableau op 03.09.1986 en was tot aan zijn overlijden onafgebroken lid van onze balie Oudenaarde.

Wij wensen de nabestaanden van mr. Gerard DE LANGE en mr. Paul DE BROUWER onze oprechte deelneming aan.

Mag ik u allen vragen dat u even zou rechtstaan en een minuut stilte in acht zou nemen om hen een laatste eer te betuigen ?

...

Mevrouw de Voorzitter van de Conferentie van de Jonge Balie,
Beste Shari,

Ik wil u en uw team bedanken voor de perfecte organisatie van deze openingszitting.

Toegegeven, corona dreigde opnieuw roet in het eten te gooien.

De mooie volkszaal van het Stadhuis te Oudenaarde bleek ook dit jaar niet mogelijk.

Gelukkig had u een plan B voorzien, en kon de rede en zal de navolgende receptie corona-proof en toch in de allerbeste omstandigheden en in dit mooie kader kunnen doorgaan.

Mijn oprechte felicitaties.

Ik wens van de gelegenheid gebruik te maken om een aantal personen in het bijzonder te bedanken.

In eerste instantie mijn partner, Mr. Leen Hubo, zonder wie ik deze uitdaging niet had kunnen tot een goed einde brengen. Ik dank haar dan ook voor haar grenzeloos geduld, haar volgehouden inzet nu ik veelvuldig afwezig ben (zowel op het thuisfront als op kantoor) en voor haar onvoorwaardelijke steun.

Daarnaast een dankwoord voor Jonas en Xander, mijn twee lieve zonen. Ik weet dat jullie het soms moeilijk hebben met het feit dat ik er niet veel ben tijdens mijn stafhouderschap. Ik ben alvast blij dat jullie vandaag de tijd genomen hebben om hier deze namiddag aanwezig te zijn. Dat betekent enorm veel voor mij.

Tenslotte rest mij u allen hier aanwezig te bedanken voor uw talrijke opkomst en uw volgehouden aandacht.

Lang Leve Balie Oudenaarde !